Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (kasačního senátu)

19. června 2015 *

„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Nestrannost Soudu pro veřejnou službu — Návrh na vyloučení soudce — Přeřazení — Zájem služby — Pravidlo souladu mezi platovou třídou a pracovním místem — Článek 7 odst. 1 služebního řádu — Disciplinární řízení — Právo na obhajobu“

Ve věci T-88/13 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 5. prosince 2012, Z v. Soudní dvůr (F-88/09 a F-48/10, Sb. VS, EU:F:2012:171), a znějící na zrušení uvedeného rozsudku,

Z, s bydlištěm v Lucemburku (Lucembursko), zastoupená F. Rollingerem, advokátem,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalším účastníkem řízení je:

Soudní dvůr Evropské unie, zastoupený A. Placcem, jako zmocněncem,

žalovaný v prvním stupni,

TRIBUNÁL (kasační senát),

ve složení M. Jaeger, předseda, H. Kanninen (zpravodaj) a D. Gratsias, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává tento

Rozsudek [1]

1 Navrhovatelka se svým kasačním opravným prostředkem podaným na základě článku 9 přílohy I statutu Soudního dvora Evropské unie domáhá zrušení rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 5. prosince 2012, Z v. Soudní dvůr (F-88/09 a F-48/10, Sb. VS, dále jen „napadený rozsudek“, EU:F:2012:171), kterým uvedený soud zamítl její žalobu znějící na zrušení rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ze dne 18. prosince 2008, kterým byla Z přeřazena na jiné pracovní místo, a ze dne 10. července 2009, kterým byla Z uložena písemná výstraha.

* Jednací jazyk: francouzština.

1 — Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

Skutkový základ sporu

2 Relevantní skutečnosti tvořící základ sporu jsou vylíčeny v bodech 23 až 66 napadeného rozsudku následovně:

„23 Žalobkyně byla přijata jako úřednice ve zkušební době od 1. září 2005 a byla od tohoto data do 31. prosince 2008 přidělena jakožto právník-lingvista k jednomu překladatelskému oddělení generálního ředitelství (GŘ) Soudního dvora pro překlady. Od 1. června 2006 byla jmenována úřednicí.

24 V prosinci 2005 byla paní X přijata jako právník-lingvista do téhož překladatelského oddělení a do téhož týmu jako žalobkyně jakožto pomocná smluvní zaměstnankyně. Paní X je manželkou pana W, jenž byl následně jmenován přidělencem vedoucího kanceláře Soudního dvora.

25 Žalobkyně byla pověřena revizí části překladů vypracovávaných paní X. V tomto postavení podle svého tvrzení záhy zjistila, že kvalita překladů paní X je velmi nízká a že se paní X neřídila pokyny a nedodržovala lhůty.

26 Žalobkyně tvrdí, že ona a řada jejích kolegů, včetně vedoucího jejího týmu, opakovaně upozorňovali vedoucího oddělení pana Y na údajnou pracovní nezpůsobilost paní X. Podle žalobkyně vedoucí oddělení kritiku práce paní X systematicky ignoroval, za čímž podle ní stály dlouhodobé přátelské vztahy mezi panem Y a paní X. Profesní situace žalobkyně na oddělení se navíc zhoršila poté, co vedoucího svého oddělení informovala o nedostatečném pracovním výkonu paní X. Soudní dvůr toto skutkové vylíčení popírá, zejména pak existenci jakéhokoli přednostního zacházení ve prospěch paní X, jakož i nečinnost nadřízených žalobkyně.

27 Incident, který se odehrál v dubnu 2006, utvrdil žalobkyni v přesvědčení, že se paní X dostává v rámci oddělení přednostního zacházení. Poté, co žalobkyně konstatovala, že překlad odevzdaný paní X byl neúplný, a požádala paní X o jeho doplnění, zaslala totiž paní X sekretariátu nový dokument s poznámkou, že práce na něm byla ukončena, zatímco podle platných pravidel oddělení jej měla vrátit žalobkyni k nové revizi. Žalobkyně následně ohlásila incident panu Y a požádala ho, aby vůči paní X přijal přísná opatření, což pan Y odmítl učinit.

28 Žalobkyně si stěžovala u ředitele, pod nějž spadá její oddělení, na přístup vedoucího jejího oddělení, jejž považovala za ‚nepatřičný a nepřátelský‘.

29 Podle Soudního dvora vysvětlil ředitel žalobkyni na schůzce konané dne 10. prosince 2006 důvody, proč byla X přijata. Žalobkyně tvrdí, že ředitel na této schůzce rovněž připustil, že paní X měla problematické vztahy i s jinými členy oddělení a že v minulosti dvakrát neuspěla v otevřeném výběrovém řízení pořádaném Evropským úřadem pro výběr personálu (EPSO) na místa právníků-lingvistů u Soudního dvora. Soudní dvůr popírá pravdivost tvrzení, jež žalobkyně připisuje svému bývalému řediteli.

30 Dne 14. května 2007 konstatovala žalobkyně chyby v překladu rozsudku Soudního dvora vypracovaném paní X. Informovala o tom vedoucího svého oddělení pana Y.

31 Dne 25. května 2007, v rámci hodnotícího řízení za rok 2006, se žalobkyně setkala s generálním ředitelem GŘ pro překlady jakožto jejím revizním hodnotitelem. Žalobkyně jej podle svých tvrzení seznámila s obtížemi, jimž čelila v důsledku přednostního zacházení ze strany vedoucího oddělení pana Y s členem jejího týmu, aniž však jmenovala paní X. Podle žalobkyně dal generální ředitel okamžitě najevo své rozhořčení a navrhl uspořádání vnitřního auditu za účelem určení, zda se kandidatuře dotyčné osoby na místo právníka-lingvisty dostalo přednostního zacházení.

Žalobkyně tvrdí, že poté, co se generální ředitel dověděl, že se jedná o paní X, manželku přidělence vedoucího kanceláře Soudního dvora, navrhl žalobkyni, aby změnila generální ředitelství. Soudní dvůr popírá pravdivost tvrzení, jež žalobkyně připisuje generálnímu řediteli.

32 Žalobkyně tvrdí, že upozornila své nadřízené na přednostní zacházení, jehož se dostávalo paní X ze strany vedoucího jejího oddělení, v e-mailu ze dne 23. listopadu 2007, v přípise zaslaném u příležitosti hodnotícího řízení za rok 2007 a konečně i v e-mailu zaslaném mimo jiné vedoucímu kanceláře Soudního dvora dne 11. listopadu 2008.

33 Mezitím přijal vedoucí oddělení pan Y dne 10. července 2008 rozhodnutí zařadit žalobkyni do jiného týmu svého oddělení z důvodu, že žalobkyně měla konfliktní vztahy s vedoucím svého týmu. Podle žalobkyně bylo možné důvodně pochybovat o pravdivosti tohoto odůvodnění, neboť uvedený vedoucí týmu měl být v té době převeden k Radě Evropské unie a kromě toho netušil, proč by jeho vztah k žalobkyni měl být kvalifikován jako konfliktní, dokud se sám v této věci neinformoval u vedoucího oddělení. Žalobkyně nicméně nepodala stížnost proti tomuto rozhodnutí o tom, že má změnit tým.

34 Na začátku září 2008 využila žalobkyně služeb jednoho z poradců v oblasti psychického obtěžování zřízených [sdělením vedoucího kanceláře Soudního dvora ze dne 20. listopadu 2006 o respektování lidské důstojnosti].

35 V listopadu 2008 byl žalobkyni navržen elektronický oběh pracovních dokumentů namísto dosavadního fyzického oběhu.

36 Žalobkyně, pro niž se podle jejích slov stalo údajné psychické obtěžování ze strany vedoucího jejího oddělení neúnosným, zaslala všem členům svého oddělení e-mail, v němž se ve francouzské verzi předložené žalobkyní uvádí:

‚Drazí kolegové, ani já již od zítřka nebudu patřit mezi Vás, a jedná se o promyšlené rozhodnutí, jež nicméně vyžaduje jisté vysvětlení pro ty z Vás, kteří nejste obeznámeni se stavem věci, aby se tak nikdo z Vás necítil dotčen.

Jak si většina z Vás zřejmě všimla, zastával vedoucí oddělení vůči mé osobě stále více nepřátelský a někdy až nezdvořilý postoj – a to jeho přístup hodnotím ještě velmi taktně – od té doby, co jsem upozornila na skutečnost, že jeho neschopnost oddělit sociální a profesní vztahy má velmi negativní dopad na fungování oddělení a pracovní podmínky revizorů, kteří se při své práci museli vypořádávat s přítomností staré známosti vedoucího oddělení, jež na našem oddělení získávala po dobu téměř dvou let smlouvy dočasného zaměstnance.

Nejsem jediná, komu tato situace vadila, ale zjevně jsem byla jediná, kdo se odvážil jasně vyjádřit svůj názor, zejména že se jednalo o projev neúcty vůči ostatním osobám pracujícím na našem oddělení, protože se přednostní zacházení se známými bohužel projevilo na úkor druhých, kteří nastoupili na základě výběrového řízení EPSO nebo na základě vlastních znalostí a schopností, aniž by na Soudním dvoře měli přátelské, rodinné či jiné vazby.

Není proto překvapivé, že odplata byla a je brutální, což se odrazilo na mých pracovních podmínkách. Mám však za to, že hodnoty jako čestnost, slušnost a důstojnost jsou důležitější než například půlbod v rámci povyšovacího řízení. Žádná zastávaná pozice neopravňuje nikoho zacházet s ostatními nekorektním či arogantním způsobem, především ne z čistě osobních důvodů, o nichž si každý z Vás, kdo zná situaci, jež na našem oddělení panovala od prosince 2005 do června 2007, může učinit svůj obrázek.

Pro ty z Vás, kteří mně neustále opakovali, že proti osobám s různými vazbami nelze nic podniknout a že se nic nezmění, mám dobrou zprávu, a sice že se již naopak mnohé změnilo a mnohé se ještě brzy změní. Nejlépe o tom svědčí to, že do našeho oddělení nyní nastupují úspěšní uchazeči z výběrového řízení EPSO či osoby, které nevzbuzují sebemenší pochybnost o tom, že byly přijaty na základě vlastní skutečné hodnoty, a nikoli například na základě toho, koho znají a případně jak dlouho někoho znají.

Všem, kteří si nenechají ničím zkazit chuť, přeji dobrou chuť!

[…]

P. S. Děkuji moc všem z Vás, kteří jste mi dali hlas ve volbách do [výboru zaměstnanců] (téměř 350 hlasů, což je velmi dobrý výsledek), a za e-maily a jiná vyjádření podpory, jež jsem od Vás obdržela. Je to každopádně konstruktivní zkušenost, když tak početná skupina osob sdílí názor, že je třeba změnit mnoho věcí, a to nejen na našem oddělení, ale i v našem orgánu. Šance na změnu jsou nyní mnohem lepší než dříve.‘

37 E-mailem z téhož dne, zaslaným novému řediteli jejího oddělení a v kopii generálnímu řediteli GŘ pro překlady, požádala žalobkyně o rozhovor ohledně psychického obtěžování, jehož byla údajnou obětí.

38 Dne 10. prosince 2008 zaslala žalobkyně další e-mail […] vedoucímu jejího oddělení panu Y a všem členům oddělení, v němž se ve francouzské verzi předložené žalobkyní uvádí:

‚Dobrý den,

Vaši nadřízení jsou již dlouho obeznámeni s naší záležitostí a [generální ředitel] se domníval, že otázka smluv přidělených jedné Vaší známé by měla být předmětem interního auditu Soudního dvora. V současné době se vyjasňuje, proč k auditu v přiměřené době nedošlo a kdo je za toto opomenutí odpovědný.

Výhrůžkami, které jsou mi zasílány, nelze skutečnost změnit a [nový ředitel, pod nějž oddělení spadá] již předtím rozhodl, že věnuje veškerý nezbytný čas rozhovoru ohledně Vašeho nepřístojného chování při plnění Vašich úkolů, protože bývalý ředitel […] tento problém velmi dlouho ignoroval a zdá se, že se toto napříště změní.‘

1. Rozhodnutí o přeřazení ze dne 18. prosince 2008

39 Prvním důsledkem odeslání obou e-mailů ze dne 9 a 10. prosince 2008 všem členům oddělení, k němuž byla žalobkyně přidělena, bylo přijetí rozhodnutí vedoucího kanceláře Soudního dvora jakožto orgánu oprávněného ke jmenování (dále jen ‚OOJ‘) ze dne 18. prosince 2008, kterým byla žalobkyně na základě čl. 7 odst. 1 služebního řádu [úředníků Evropské unie] k 1. lednu 2009 […] přeložena na jiné pracoviště, a to na Ředitelství pro knihovnu. V memorandu oznamujícím toto rozhodnutí generální ředitel Soudního dvora pro personál a finance uvedl, že ‚důvodem pro toto přeložení je nezbytnost zajistit řádné fungování [Vašeho] oddělení […], jež bylo ohroženo v návaznosti na e-maily obsahující závažná obvinění Vašich nadřízených, jež jste odeslala všem spolupracovníkům oddělení ve dnech 9 a 10. prosince 2008‘.

40 Dne 2. dubna 2009 podala žalobkyně stížnost na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu [úředníků Evropské unie], kterou se domáhala zrušení rozhodnutí ze dne 18. prosince 2008 a náhrady nemajetkové újmy, kterou vyčíslila na 30 000 eur. […]

42 Rozhodnutím ze dne 30. června 2009, oznámeným dne 13. července 2009, zamítl výbor pověřený vyřizováním stížností stížnost ze dne 2. dubna 2009.

2. Rozhodnutí o disciplinární sankci ze dne 10. července 2009

43 Druhým důsledkem odeslání e-mailů ve dnech 9 a 10. prosince 2008 bylo, že GŘ pro překlady zaslalo vedoucímu kanceláře Soudního dvora jakožto OOJ dne 19. prosince 2008 sdělení, kterým uvedené GŘ požaduje, aby bylo vůči žalobkyni zahájeno disciplinární řízení (dále jen ‚sdělení do spisu') […]

44 Memorandem ze dne 12. ledna 2009 zaslal vedoucí kanceláře Soudního dvora žalobkyni sdělení do spisu, k němuž byly připojeny dva e-maily z 9. a 10. prosince 2008 ve francouzském překladu, a předvolal ji na základě článku 3 přílohy IX služebního řádu [úředníků Evropské unie] ke slyšení. To proběhlo dne 28. ledna 2009 za přítomnosti ředitele Ředitelství pro lidské zdroje a administrativu personálu GŘ Soudního dvora pro personál a finance, který byl pověřen sepsáním protokolu. Během tohoto slyšení požádala žalobkyně o možnost předložit písemně další vyjádření k prvnímu vyjádření, jež vypracuje po pořízení protokolu; této žádosti žalobkyně bylo vyhověno.

45 Dne 3. února 2009 obdržela žalobkyně sdělení o návrhu protokolu ze slyšení ze dne 28. ledna 2009 a dne 9. února 2009 zaslala OOJ své první vyjádření k tomuto návrhu.

46 Dne 27. února 2009 zaslala žalobkyně další vyjádření, v němž tvrdila, že řízení zahájené vůči její osobě je stiženo vadami.

47 Dne 12. března 2009 obdržela žalobkyně k podpisu konečnou verzi protokolu ze slyšení. Odeslala zpět nepodepsaný dokument s poukazem na to, že nezachycuje všechna vyjádření, jež předložila.

48 Memorandem ze dne 1. dubna 2009 informoval vedoucí kanceláře Soudního dvora žalobkyni o tom, že se vzhledem k závadnému charakteru rozeslání e-mailů z 9 a 10. prosince 2008 rozhodl zahájit disciplinární řízení upravené článkem 11 přílohy IX služebního řádu [úředníků Evropské unie], „k uložení sankce písemné výstrahy nebo důtky bez účasti disciplinární komise'. Kromě toho upřesnil, že předtím, než zaujme postoj k tomu, jak má být chování žalobkyně kvalifikováno a jaká sankce bude případně uložena, proběhne druhé slyšení podle uvedeného článku 11.

49 Druhé slyšení žalobkyně u vedoucího kanceláře Soudního dvora se uskutečnilo dne 8. května 2009 […] […]

54 [D]ne 10. července 2009 přijal vedoucí kanceláře Soudního dvora jakožto OOJ rozhodnutí, že se žalobkyni ukládá sankce písemné výstrahy z důvodu, že ‚poškodila důstojnost své funkce v rozporu s článkem 12 služebního řádu [úředníků Evropské unie] tím, že všem členům [svého oddělení] zaslala e-maily z 9 a 10. prosince 2008' (dále jen ‚sankce ze dne 10. července 2009'). […]

59 Dopisem ze dne 10. listopadu 2009 podala žalobkyně stížnost na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu [úředníků Evropské unie] proti sankci ze dne 10. července 2009 […] […]

61 Dopisem ze dne 22. ledna 2010 […] byla žalobkyně předvolána ke slyšení před výbor pověřený vyřizováním stížností, jež se mělo uskutečnit dne 9. února 2010. […]

65 Dopisem ze dne 19. února 2010 zaslaným [výboru pověřenému vyřizováním stížností] žalobkyně [uvedla], že podle jejího názoru výbor pro vyřizování stížností nebyl příslušný k rozhodování o její stížnosti.

66 Rozhodnutím ze dne 10. března 2010, oznámeným dne 15. března 2010, zamítl výbor pro vyřizování stížností stížnost podanou proti sankci ze dne 10. července 2009."

Řízení v prvním stupni *[omissis]*

5 Návrhem došlým kanceláři Soudu pro veřejnou službu dne 22. června 2010 podala navrhovatelka žalobu, která byla zapsána do rejstříku pod referenčním číslem F-48/10 (dále jen „žaloba F-48/10“) a kterou se navrhovatelka domáhala jednak, aby Soud zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 10. července 2009, kterým byla navrhovatelce uložena písemná výstraha (dále jen „sankce ze dne 10. července 2009“), a v případě potřeby i rozhodnutí, kterým se zamítá stížnost podaná proti této sankci, a jednak aby uložil Soudnímu dvoru povinnost zaplatit jí částku 50 000 eur z titulu náhrady nemajetkové újmy.

6 Soudní dvůr v rámci své obrany navrhl zejména zamítnutí žaloby F-48/10.

[omissis]

11 Při zahájení jednání konaného dne 25. ledna 2012 podala navrhovatelka výslovný návrh na vyloučení soudce zpravodaje, který se od dopisu citovaného výše v bodě 7 stal předsedou Soudu pro veřejnou službu a předsedou třetího senátu, jemuž byly přiděleny dotčené věci, a to z důvodu zřejmého nedostatku bezúhonnosti, nestrannosti a nezávislosti. Mezi tvrzeními o nedostatku nestrannosti soudce zpravodaje vycházejícími z toho, že soudce zpravodaj jakožto předseda Soudu pro veřejnou službu zachoval existenci výboru Soudu pro veřejnou službu pověřeného vyřizováním stížností, se v tomto návrhu uvádělo, že „totéž platí pro členy [Soudu], kteří svolili s tím, že budou členy uvedeného výboru, neboť jejich nestrannost je v tomto ohledu objektivně ohrožena.“

12 Na základě návrhu na vyloučení soudce podaného navrhovatelkou na začátku jednání Soud řízení přerušil.

13 Dopisem ze dne 6. února 2012 zaslal vedoucí kanceláře Soudu pro veřejnou službu návrh na vyloučení soudce Soudnímu dvoru k případným připomínkám, který dopisem došlým vedoucímu kanceláře Soudu pro veřejnou službu dne 17. února 2012 uvedl, že nemá žádné připomínky a že spoléhá na úsudek Soudu. Rozhodnutím s odůvodněním ze dne 29. března 2012 zamítl předseda druhého senátu Soudu pro veřejnou službu návrh na vyloučení soudce zpravodaje i dvou soudců zasedajících ve výboru Soudu pro veřejnou službu pověřeném vyřizováním stížností.

14 Dopisem vedoucího soudní kanceláře ze dne 4. dubna 2012 byli účastníci řízení předvoláni k novému jednání, které se konalo dne 10. května 2012.

15 Dne 5. prosince 2012 vynesl Soud pro veřejnou službu (třetí senát) napadený rozsudek.

[omissis]

Napadený rozsudek *[omissis]*

K žalobě F-48/10

28 Na podporu svých návrhových žádání znějících na zrušení se navrhovatelka dovolávala šesti žalobních důvodů, přičemž první důvod vycházel z nepříslušnosti výboru pověřeného vyřizováním stížností a z protiprávnosti článku 4 rozhodnutí Soudního dvora ze dne 4. května 2004 o výkonu pravomocí přiznaných služebním řádem úředníků Evropské unie orgánu oprávněnému ke jmenování a pracovním řádem ostatních zaměstnanců Evropské unie orgánu oprávněnému k uzavírání pracovních smluv (dále jen „rozhodnutí ze dne 4. května 2004“), druhý důvod vycházel z vad disciplinárního řízení z důvodu porušení práva na obhajobu a zásady kontradiktornosti řízení, jakož i článků 1 až 3 přílohy IX služebního řádu, třetí důvod vycházel z porušení článku 12 služebního řádu a článku 10 Evropské

úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP), jakož i ze zjevně nesprávného posouzení, čtvrtý důvod vycházel z existence střetu zájmů v případě OOJ, z porušení článků 2 a 10 statutu Soudního dvora, článku 11a služebního řádu, článku 8 Evropského kodexu řádné správní praxe, článku 41 Listiny základních práv, jakož i obecných zásad objektivity, nestrannosti a nezávislosti, pátý důvod vycházel z porušení práva na obhajobu a zásady rovnosti zbraní a šestý důvod vycházel z existence zneužití pravomoci a z porušení povinnosti péče a zásady řádné správy.

29 Napadeným rozsudkem Soud pro veřejnou službu všechny tyto žalobní důvody zamítl.

[omissis]

Řízení před Tribunálem a návrhová žádání účastníků řízení

32 Spisem došlým kanceláři Tribunálu dne 14. února 2013 podala navrhovatelka projednávaný kasační opravný prostředek.

33 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 26. února 2013 podala navrhovatelka návrh, jímž se domáhala získání anonymity, jemuž předseda kasačního senátu vyhověl rozhodnutím ze dne 6. března 2013.

34 Dne 19. září 2013 předložil Soudní dvůr svou kasační odpověď. Písemná část řízení byla ukončena dne 2. prosince 2013.

35 Na základě zprávy soudce zpravodaje Tribunál (kasační senát) konstatoval, že účastníci řízení nepodali ve lhůtě jednoho měsíce od doručení oznámení o ukončení písemné části řízení žádný návrh na nařízení jednání, a podle článku 146 jednacího řádu Tribunálu rozhodl, že o kasačním opravném prostředku rozhodne bez ústní části řízení.

36 Navrhovatelka navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadený rozsudek;

— vyhověl jejím návrhovým žádáním vzneseným v prvním stupni ve věcech F-88/09 a F-48/10;

— uložil Soudnímu dvoru, aby jí nahradil náklady řízení, které vynaložila v řízení v prvním stupni a v rámci řízení o projednávaném kasačním opravném prostředku.

37 Soudní dvůr navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl kasační opravný prostředek;

— uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

38 Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka jedenáct důvodů. První důvod vychází z nedostatku nestrannosti třetího senátu Soudu pro veřejnou službu. Druhý důvod vychází z porušení práva na účinnou právní ochranu tím, že přezkum Soudu pro veřejnou službu stran dodržování podmínky týkající se zájmu služby, upravené v čl. 7 odst. 1 služebního řádu, byl omezený. Třetí důvod vychází z nepříslušnosti předsedy druhého senátu Soudu pro veřejnou službu k rozhodování o návrhu na vyloučení soudce ze dne 25. ledna 2012. Čtvrtý důvod vychází z porušení práva na spravedlivý proces, protože jednací řád Soudu pro veřejnou službu neupravuje možnost

podat opravný prostředek proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na vyloučení soudce. Pátý důvod vychází z porušení povinnosti zjistit pravé důvody, na jejichž základě bylo vydáno rozhodnutí o přeřazení na jiné pracovní místo a uložena sankce ze dne 10. července 2009, a dále ze zkreslení skutkového stavu. Šestý důvod vychází z nesprávného právního posouzení, jehož se měl Soud pro veřejnou službu dopustit tím, že neprávem konstatoval, že rozhodnutí o přeřazení na jiné pracovní místo bylo přijato pouze v zájmu služby ve smyslu čl. 7 odst. 1 služebního řádu. Sedmý důvod vychází z nesprávného právního posouzení, jehož se měl Soud pro veřejnou službu dopustit tím, že neprávem konstatoval, že OOJ respektoval pravidlo souladu mezi platovou třídou a pracovním místem. Osmý důvod vychází z porušení práva na obhajobu a práva být vyslechnut. Devátý důvod vychází z nesprávného právního posouzení, jehož se měl Soud pro veřejnou službu dopustit tím, že neprávem konstatoval, že návrhová žádání znějící na náhradu újmy údajně způsobené oznámením rozhodnutí o přeřazení na jiné pracovní místo veškerému personálu jsou nepřípustná. Desátý důvod vychází z nesprávného právního posouzení, jehož se měl Soud pro veřejnou službu dopustit konstatováním, že výbor pověřený vyřizováním stížností, který zamítl stížnost proti sankci ze dne 10. července 2009, byl příslušný, a dále z toho, že nebylo rozhodnuto o žalobním důvodu vycházejícím z protiprávnosti článku 4 rozhodnutí ze dne 4. května 2004. Jedenáctý důvod vychází z nesprávného právního posouzení, jehož se měl Soud pro veřejnou službu dopustit tím, že neprávem konstatoval, že OOJ respektoval články 1 až 3 přílohy IX služebního řádu, a dále z porušení práva na obhajobu a zásady kontradiktornosti řízení.

[omissis]

K důvodům kasačního opravného prostředku týkajícím se věci F-48/10

K desátému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení, jehož se měl Soud pro veřejnou službu dopustit konstatováním, že výbor pověřený vyřizováním stížností, který zamítl stížnost proti sankci ze dne 10. července 2009, byl příslušný, a dále z toho, že nebylo rozhodnuto o žalobním důvodu vycházejícím z protiprávnosti článku 4 rozhodnutí ze dne 4. května 2004

138 Navrhovatelka kritizuje body 226 až 228 napadeného rozsudku, jimiž Soud pro veřejnou službu zamítl jako irelevantní žalobní důvod vycházející z nepříslušnosti výboru pověřeného vyřizováním stížností z důvodu, že jelikož bylo rozhodnutí o zamítnutí stížnosti proti sankci ze dne 10. července 2009 potvrzujícím aktem postrádajícím samostatný obsah, nemohlo mít jeho zrušení vliv na legalitu sankce ze dne 10. července 2009. Podle navrhovatelky nemůže takovéto odůvodnění Soudu pro veřejnou službu spočívat na existenci rozhodnutí, kterým se zamítá stížnost, přijatého nepříslušným orgánem.

139 Soudní dvůr s argumentací navrhovatelky nesouhlasí.

140 V řízení v prvním stupni se navrhovatelka domáhala zrušení sankce ze dne 10. července 2009 a pro případ potřeby i zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti proti sankci ze dne 10. července 2009 (napadený rozsudek, bod 69).

141 Podle ustálené judikatury každé rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, ať již výslovné či implicitní, pokud je prosté a jednoduché, pouze potvrzuje akt nebo nepřijetí aktu, které stěžovatel napadá, a nepředstavuje, pojímáno samostatně, napadnutelný akt, takže na návrhová žádání směřující proti tomuto rozhodnutí bez samostatného obsahu ve vztahu k původnímu rozhodnutí musí být nahlíženo tak, že směřují proti původnímu aktu (usnesení ze dne 16. června 1988, Progoulis v. Komise, 371/87, Recueil, EU:C:1988:317, bod 17, a rozsudek ze dne 2. března 2004, Di Marzio v. Komise, T-14/03, RecFP, EU:T:2004:59, bod 54). Rozhodnutí o zamítnutí stížnosti je potvrzujícím aktem postrádajícím samostatný obsah, pokud v něm není přezkoumávána situace stěžovatele na základě nových právních

nebo skutkových okolností [rozsudky ze dne 21. září 2011, Adjemian a další v. Komise, T-325/09 P, Sb. rozh., EU:T:2011:506, bod 32, a ze dne 21. května 2014, Mocová v. Komise, T-347/12 P, Sb. rozh. (výňatky), EU:T:2014:268, bod 34].

142 Na základě judikatury citované v bodě 141 výše Soud pro veřejnou službu v bodě 227 napadeného rozsudku konstatoval, že administrativa nezkoumala situaci navrhovatelky na základě nových právních a skutkových okolností, takže na rozhodnutí o zamítnutí stížnosti musí být nahlíženo jako na akt čistě potvrzující sankci ze dne 10. července 2009. Dovodil z toho, že zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti nemůže mít vliv na legalitu sankce ze dne 10. července 2009, takže žalobní důvod vycházející z nepříslušnosti výboru pověřeného vyřizováním stížností, který směřuje ke zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, musí být zamítnut jako irelevantní.

143 Je však třeba uvést, že navrhovatelka důvodem vycházejícím z nepříslušnosti výboru pro vyřizování stížností, jehož se dovolávala v řízení v prvním stupni, napadala složení uvedeného výboru, který zamítl její stížnost proti sankci ze dne 10. července 2009. Tento důvod se tudíž týkal otázky, zda byla stížnost navrhovatelky přezkoumána řádným postupem, který mohl vést k jinému rozhodnutí, než bylo rozhodnutí o sankci ze dne 10. července 2009. Navrhovatelka tudíž měla skutečný a samostatný zájem na zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, a nikoli jen zrušení sankce ze dne 10. července 2009.

144 Kdyby totiž byla použita judikatura citovaná výše v bodě 141, nehledě na skutečnost, že se dotčený důvod kasačního opravného prostředku týká řízení o stížnosti v rámci administrativy, a nikoli původního aktu, proti němuž směřovala stížnost, byla by jakákoli možnost napadení v rámci postupu před zahájením soudního řízení vyloučena, čímž by stěžovatel ztratil možnost využít postupu, jehož předmětem je umožnit a podpořit smírné urovnání sporu mezi úředníkem a administrativou a uložit orgánu, pod nějž úředník spadá, přezkoumat své rozhodnutí v souladu s pravidly a ve světle jeho případných námitek (v tomto smyslu viz rozsudek Mocová v. Komise, bod 141 výše, EU:T:2014:268, bod 38).

145 V tomto ohledu je třeba za neopodstatněný považovat argument Soudního dvora, podle něhož nemá navrhovatelka zájem domáhat se zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti po podání žaloby na zrušení původního aktu, protože i kdyby bylo řízení o stížnosti stiženo vadami, bylo by neúčelné, aby administrativa přijala nové rozhodnutí o stížnosti, neboť navrhovatelka se domáhala toho, aby soud sám zrušil původní akt. Na rozdíl od toho, co tvrdí Soudní dvůr, musí být zájem stěžovatele na řádném průběhu řízení o stížnosti a tedy na tom, aby rozhodnutí o zamítnutí stížnosti bylo v případě zjištěných vad řízení zrušeno, posuzován samostatně, a nikoli v souvislosti s případnou žalobou podanou proti původnímu aktu, proti němuž směřovala stížnost. V opačném případě by se dotyčná osoba nikdy nemohla dovolávat vad řízení o stížnosti, přestože ji tyto vady připravily o možnost řádného předsoudního přezkumu rozhodnutí administrativy, a to pokaždé, když bude žaloba směřovat proti původnímu aktu, proti němuž směřuje stížnost.

146 Z toho plyne, že vzhledem k předmětu dotčeného důvodu kasačního opravného prostředku, který se týká řízení o stížnosti, musí mít navrhovatelka možnost požádat unijní soud, aby přezkoumal legalitu rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, a nikoli jen legalitu sankce ze dne 10. července 2009.

147 Je tedy třeba mít za to, že se Soud pro veřejnou službu dopustil nesprávného právního posouzení, když zamítl žalobní důvod vycházející z nepříslušnosti výboru pověřeného vyřizováním stížností jako irelevantní.

148 V důsledku toho je třeba desátému důvodu kasačního opravného prostředku vyhovět.

[omissis]

162 Vzhledem k výše uvedenému je třeba kasačnímu opravnému prostředku částečně vyhovět a zrušit napadený rozsudek v rozsahu, v němž je stižen vadou spočívající v nesprávném právním posouzení konstatovaném výše v bodech 140 až 147.

K žalobě podané v prvním stupni

163 Podle čl. 13 odst. 1 přílohy I statutu Soudního dvora, je-li kasační opravný prostředek opodstatněný, zruší Tribunál rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu a vydá rozhodnutí ve věci sám. Pokud však spor nedovoluje rozhodnout ve věci, vrátí věc zpět k rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu.

164 V projednávané věci má Tribunál k dispozici všechny poznatky, aby mohl rozhodnout o žalobě v prvním stupni.

165 Vzhledem k tomu, že kasačnímu opravnému prostředku bylo vyhověno pouze částečně a že se napadený rozsudek zrušuje pouze v rozsahu, v němž je stižen vadou spočívající v nesprávném právním posouzení zjištěném výše v bodech 140 až 147, je nutno konstatovat, že ostatní závěry Soudu pro veřejnou službu, jež nejsou uvedenou vadou stiženy, se staly konečnými. Tribunálu proto přísluší zkoumat pouze žalobní důvod uplatňovaný navrhovatelkou ve věci F-48/10, vycházející z nepříslušnosti výboru pověřeného vyřizováním stížností a z protiprávnosti článku 4 rozhodnutí ze dne 4. května 2004.

166 Navrhovatelka před Soudem pro veřejnou službu tvrdila, že výbor pověřený vyřizováním stížností, který se zabýval její stížností proti sankci ze dne 10. července 2009 a který se skládal ze soudce Soudního dvora a dvou generálních advokátů, byl ustaven v rozporu s předpisy. V tomto ohledu zaprvé tvrdila, že článek 4 statutu Soudního dvora stanoví, že „soudci nesmí vykonávat žádnou politickou nebo správní funkci“. Zadruhé se dovolávala článku 12 statutu Soudního dvora, z něhož vyplývá, že úředníci a jiní zaměstnanci přidělení Soudnímu dvoru „jsou podřízeni vedoucímu soudní kanceláře Soudního dvora pod dohledem předsedy“, takže pouze vedoucí soudní kanceláře a předseda Soudního dvora mohou jednat jako OOJ. Zatřetí tvrdila, že článek 4 rozhodnutí ze dne 4. května 2004, který stanoví, že „výbor pověřený vyřizováním stížností vykonává pravomoci, jež byly služebním řádem svěřeny [OOJ]“, pokud jde o rozhodnutí o stížnostech, je v rozporu s čl. 2 odst. 1 služebního řádu, podle něhož každý orgán stanoví, kdo v jeho rámci vykonává pravomoci přiznané OOJ uvedeným služebním řádem, ve spojení s články 4 a 12 statutu Soudního dvora. Kromě toho tvrdila, že statut Soudního dvora neumožňuje vedoucímu soudní kanceláře ani předsedovi Soudního dvora přenést pravomoci OOJ, které jim byly svěřeny.

167 Nejprve je třeba konstatovat, že navrhovatelka pouze opakuje obsah čl. 4 prvního pododstavce statutu Soudního dvora, podle něhož „soudci nesmí vykonávat žádnou politickou nebo správní funkci“, a tvrdí, že s výjimkou předsedy Soudního dvora nemohou ostatní soudci a generální advokáti vykonávat žádnou správní funkci a zejména pak jednat v postavení OOJ v rámci výboru pověřeného vyřizováním stížností. Navrhovatelka svou argumentaci neopřela o žádný právní argument. Jak přitom uvedl Soudní dvůr před Soudem pro veřejnou službu, je cílem tohoto ustanovení zajistit nezávislost soudců jak při výkonu funkce, tak po něm, a to zejména vůči členským státům nebo ostatním orgánům Unie. Další pododstavce článku 4 statutu Soudního dvora rovněž vyjadřují tuto snahu zachovat nezávislost soudců. Navrhovatelka však nemůže z čl. 4 prvního pododstavce statutu Soudního dvora dovodit nemožnost vykonávat funkce týkající se vnitřní administrativy orgánu. Jak správně uvedl Soudní dvůr v písemnostech předložených před Soudem pro veřejnou službu, výkon funkcí týkajících se vnitřní administrativy orgánu soudci nezasahuje do jejich nezávislosti a umožňuje zajistit administrativní autonomii orgánu.

168 Navrhovatelka se mimoto omezuje na tvrzení, že vzhledem k článku 12 statutu Soudního dvora, který stanoví, že úředníci a jiní zaměstnanci přidělení Soudnímu dvoru „jsou podřízeni vedoucímu soudní kanceláře Soudního dvora pod dohledem předsedy“, mohou pouze vedoucí soudní kanceláře

a předseda Soudního dvora vykonávat pravomoci přiznané služebním řádem OOJ. Neprokazuje ani slučitelnost svého výkladu článku 12 statutu Soudního dvora v tom smyslu, že vyhrazuje výkon pravomocí přiznaných OOJ pouze vedoucímu soudní kanceláře a předsedovi Soudního dvora, s čl. 2 odst. 1 služebního řádu, podle kterého každý orgán stanoví, kdo v jeho rámci vykonává pravomoci přiznané OOJ tímto služebním řádem. Omezuje se totiž pouze na tvrzení, že čl. 2 odst. 1 služebního řádu může být, pokud jde o Soudní dvůr, vykládán pouze ve spojení s články 4 a 12 statutu Soudního dvora.

169 Za těchto okolností nemůže navrhovatelka bez dalších podpůrných důkazů platně tvrdit, že článek 4 rozhodnutí ze dne 4. května 2004, podle kterého výbor pověřený vyřizováním stížností vykonává pravomoci, jež byly služebním řádem svěřeny OOJ, pokud jde o rozhodnutí o stížnostech, je v rozporu s čl. 2 odst. 1 služebního řádu ve spojení s články 4 a 12 statutu Soudního dvora.

170 Z toho vyplývá, že žalobní důvod vznesený v prvním stupni vycházející z nepříslušnosti výboru pověřeného vyřizováním stížností a z protiprávnosti článku 4 rozhodnutí ze dne 4. května 2004, jehož se navrhovatelka dovolává ve věci F-48/10, musí být zamítnut. V tomto ohledu musí být tudíž zamítnuta i žaloba ve věci F-48/10.

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (kasační senát)

rozhodl takto:

1) Rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu), Z v. Soudní dvůr (F-88/09 a F-48/10, Sb. VS, EU:F:2012:171), se zrušuje v rozsahu, v němž zamítá jako irelevantní žalobní důvod vznesený ve věci F-48/10, vycházející z nepříslušnosti výboru pověřeného vyřizováním stížností a z protiprávnosti článku 4 rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ze dne 4. května 2004 o výkonu pravomocí přiznaných služebním řádem úředníků Evropské unie orgánu oprávněnému ke jmenování a pracovním řádem ostatních zaměstnanců Evropské unie orgánu oprávněnému k uzavírání pracovních smluv.

2) Ve zbývající části se kasační opravný prostředek zamítá.

3) Žaloba ve věci F-48/10 se zamítá v rozsahu, v němž se opírala o žalobní důvod vycházející z nepříslušnosti výboru pověřeného vyřizováním stížností a z protiprávnosti článku 4 rozhodnutí Soudního dvora ze dne 4. května 2004 o výkonu pravomocí přiznaných služebním řádem úředníků Evropské unie orgánu oprávněnému ke jmenování a pracovním řádem ostatních zaměstnanců Evropské unie orgánu oprávněnému k uzavírání pracovních smluv.

4) Pokud jde o náklady řízení související s řízením v tomto stupni, ponese Z tři čtvrtiny nákladů řízení vynaložených Soudním dvorem a tři čtvrtiny vlastních nákladů řízení a Soudní dvůr ponese čtvrtinu vlastních nákladů řízení a čtvrtinu nákladů řízení vynaložených Z.

Jaeger Kanninen Gratsias

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 19. června 2015.

Podpisy.